

Den gældende konventions artikel 10, der med ændringsprotokollen bliver *artikel 11*, indeholder bestemmelser om løsning af konflikter, der måtte opstå i forbindelse med anvendelsen af konventionen. Ændringsprotokollen tilføjer detaljerede regler om voldgiftsproceduren, herunder om løsning af konflikter, der involverer parter, som ikke er medlemmer af Europarådet.

3.4. Med ændringsprotokollen indsættes nye artikler 12 og 13 om fremtidige ændringer af konventionen. *Artikel 12* vedrører proceduren for ændring af konventionen i almindelighed. *Artikel 13* indfører en mere simpel ændringsprocedure særligt i forbindelse med opdatering af listen af konventioner i konventionens artikel 1, stk. 1 (konventionens anvendelsesområde).

Ved ændring af den gældende konventions artikel 11, der med ændringsprotokollen bliver *artikel 14*, skabes der mulighed for, at konventionen umiddelbart kan tiltrædes af Europarådets observatørstater. Desuden etableres der en procedure, hvorefter tredjelande kan inviteres af Ministerkomitéen til at tiltræde konventionen.

Artikel 15 om konventionens territorielle udstrækning er indholdsmæssigt uændret i forhold til den gældende konventions artikel 12.

3.5. *Artikel 16* vedrører de kontraherende staters mulighed for at tage forbehold og indebærer en begrænsning af staternes adgang til at tage forbehold i forhold til den gældende forbeholdsadgang i artikel 13. Efter artikel 16 kan de stater, der har tiltrådt konventionen, på tidspunktet for undertegnelsen af ændringsprotokollen tage forbehold over for konventionens artikel 1. Dette gælder dog ikke stater, der ratificerer konventionen efter den 15. maj 2003. Endvidere præciseres det med ændringsprotokollen, at hvis udlevering i en konkret sag afslås under henvisning til et forbehold i henhold til artikel 16, skal afslaget være konkret begrundet, og den stat, der har afslået udlevering, skal uden undtagelse overdrage sagen til sine retsforfølgende myndigheder. Hvis der ikke foreligger en retslig afgørelse i sagen inden rimelig tid, kan den stat, der anmodede om og blev nægtet udlevering, forelægge sagen for en Konference af stater mod terrorisme (COSTER), der er nævnt i artikel 17, jf. nedenfor. Denne konference kan videresende sagen til Ministerkomitéen med henblik på vedtagelse af en deklaration.

Det følger endvidere af artikel 16, at et forbehold har gyldighed i tre år, hvorefter det bortfalder, medmindre den pågældende stat forlænger forbeholdet.

I medfør af *artikel 17*, der med ændringsprotokollen indsættes i konventionen, etableres der et særligt overvågningsorgan. Overvågningsorganet udgøres af en Konference af stater mod terrorisme (COSTER), som består af en repræsentant udpeget af hver af de kontraherende stater. COSTER mødes én gang årligt. COSTER er bl.a. ansvarlig for en effektiv implementering af konventionen, og for brugen af forbehold, jf. artikel 16.

3.6. *Artikel 18 og 19* indeholder bestemmelser om tiltrædelse af konventionen og er bortset fra sproglige justeringer uændrede i forhold til den gældende konventions artikel 14 og 16. Det fremgår af artikel 18, at protokollen træder i kraft 3 måneder efter, at alle kontraherende stater til konventionen har ratificeret protokollen.

4. Justitsministeriets overvejelser

4.1. Som det fremgår af pkt. 3.1. ovenfor, indebærer ændringsprotokollen, at terrorismekonventionens anvendelsesområde, jf. konventionens artikel 1 og 2, udvides. Anvendelsesområdet defineres herefter ud fra 10 allerede ikrafttrådte internationale konventioner og protokoller om terrorisme. En stat er derfor afskåret fra at afslå udlevering med den begrundelse, at den forbrydelse, anmodningen angår, er en politisk forbrydelse, hvis forbrydelsen er omfattet af én af de 10 konventioner og protokoller. Danmark har ratificeret alle 10 konventioner og protokoller.

Udlevering for en politisk lovovertrædelse mv. kan efter gældende ret ikke finde sted, medmindre handlingen eksempelvis er omfattet af den nuværende formulering af artikel 1 eller 2 i terrorismekonventionen, jf. udleveringslovens § 5, stk. 3, nr. 1. For så vidt angår udlevering til en anden EU-medlemsstat gælder der en særlig regulering, hvorefter udlevering ikke kan nægtes med den begrundelse, at anmodningen om udlevering vedrører en handling, som betragtes som en politisk lovovertrædelse. Der henvises til pkt. 2.1. ovenfor.

To af de 10 internationale instrumenter, der med ændringsprotokollen nu definerer anvendelsesområdet for terrorismekonventionen, er allerede omfattet af den nuværende formulering af anvendelsesområdet for konventionen. Det drejer sig om konventionen om bekæmpelse af ulovlig bemægtigelse af luftfartøjer og konventionen om bekæmpelse af ulovlige handlinger mod den civile luftfarts sikkerhed. Udlevering for en forbrydelse omfattet af én af disse konventioner kan derfor allerede i dag ikke nægtes med den begrundelse, at den forbrydelse, anmodningen angår, er en poli-